Türkiye’de son demokratik seçimler, 2002 yılında yapıldı. Ancak sonuçları demokratik olarak değerlendirilmedi. Mevcut çarpık seçim değerlendirme düzenine göre bile bir partinin daha meclise girmesi kanuni gereklilikti. Hülasa küçük bir azınlık partisine demokrasi dışı bir uygulamayla neredeyse mutlak yasama ve yürütme yetkisi tanındı. Bu parti, bununla da yetinmedi, çekinmeden anayasa ve yasalara aykırı uygulamalar yapabildi. Cumhurbaşkanı ve yargı bir ölçüde denetlese bile söz konusu parti dokunulmazlıklarını, gayri-nizami güç oyunu yöntemlerini ve adeta Türkiye’yi geriletmek ister gibi davranan AB ve ABD’nin tam desteğini kullanarak ısrarcı davrandı.

İktidara geldikten sonra yaptıklarının denetlenmesini toptan reddeden bu partinin denetiminde gerçekleştirilen seçimler dahil her uygulamanın yasal durumu en hafif deyişle tartışmalıdır ve hiç bir demokratik meşruiyeti yoktur. ‘Sandık’ anahtar sözcükleriyle dile gelen “meşruiyet” iddiaları hiç bir ussal temeli olmayan, boş sözlerdir.

Yalçın Küçük gibi yasallığını tartışanların Silivri’ye gönderildiği Cumhurbaşkanı seçimlerinden sonra başta Anayasa Mahkemesi Başkanlığı olmak üzere kritik görevlere iktidar partisinin uygulamalarını ne pahasına olursa olsun destekleyen atamalar yapılmasından ve halkın yasama ve yürütme üzerinde denetimini oldukça sınırlı biçimde de olsa sağlayan yargıyı alt üst eden demokrasi dışı 12 Eylül halkoylaması sonucunda iktidar partisi yargı denetiminden ve anayasanın bağlayıcılığından neredeyse tamamen muaf duruma geldi.

Temsili tamamen ortadan kaldıran ve istikrar amaçlı olarak konulan yüzde on barajının işlevi kalmadı. Bu uygulama (kısa dönemli düzenli davranışa istikrar demek abestir ama abes çoktandır “akıl” ya da “fikir” muamelesi görüyor) kısa dönemli istikrar sağlasa da dip ve tepeleri daha yüksek olan daha düşük sıklıkta ama daha yaşamsal zararlar veren geniş dalgalı istikrarsızlığa yol açtı. Yükseliş görüntüsünün ardından artık dibine doğru yaklaştığımız varolan dalgada, Türkiye önce uluslararası ilişkilerde hızla köklü bir itibar yitimine uğradı, şu anda ekonomik olarak ciddi bir bunalımın içine yuvarlanıyor ve nihayetinde Gezi Parkı direnişi sonrası yaşananlardan anlaşıldığı kadarıyla bir şeyler

yapılmazsa toplumsal parçalanmalar ve çatışmalarla köklü bir toplumsal kaosun içine düşmek üzeredir.

Şu anda, iktidar partisinin yürütmesini üstleneceği herhangi bir seçimin demokratik olma olasılığı bulunmuyor. Bu millet onu aşabilir ancak yüzde on barajının tamamen kalkması millete bu konuda çok yardımcı olacaktır. Meclisteki hiç bir parti bunu içten biçimde istemez. Bizim eylemlerle bu konuda doğru davranmalarına yardımcı olmamız gerekiyor. Hemen şimdi.

Hemen barajsız seçim!

